

Zagrebačka škola crtanog filma

Fenomen Zagrebačke škole crtanog filma započeo je sredinom pedesetih godina prošlog stoljeća. 1958. godine na festivalu u Cannesu filmski kritičar Georges Sadoul primjetio je tada da filmovi u produkciji Zagreb filma imaju neke zajedničke elemente: stilizirani crtež, filmovi nemaju teksta, upotrebljavali su samo glazbu i zvukove, a obrađivali su ozbiljne teme. U povijesti animiranog filma Zagrebačka škola crtanog filma predstavlja trenutak izvanredne kreativnosti. Našli su se na jednom mjestu umjetnički talenti koji su posjedovali snažnu želju za eksperimentiranjem. Potpuno su izvrnuli Disneyevski, klasični model animacije: umjesto trodimenzionalnog prostora koji je kod Disneya trebao stvoriti iluziju prostorne realnosti, formirali su prostor sa samo dvije dimenzije (po bijelom papiru koji je fingirao pozadinu kretale su se plošne dodimenzionalne figure, više skice i naznake formi) Grafički pojednostavljene i reducirane forme crteža i likova donijele su i drukčiji stilizirani pokret. Likovi se oslobađaju realnog pokreta pa kretanje tako plošno koncipiranih likova postaje izražajnije.

Filmovi Škole osvojili su više stotina nagrada na festivalima diljem svijeta. Međutim, zasigurno najveći uspjeh je osvojeni Oscar za najbolji animirani film koju je 1961. godine dobio film Surogat Dušana Vukotića. Prvi put je tada jedan neamerički film osvojio nagradu u toj kategoriji.

Više o Zagrebačkoj školi crtanog filma možete vidjeti na sljedećem linku:

[Zagrebačka škola crtanog filma](#)